

BALLADEN OM LUDVIK LABAN

Melodi: Folketone «Vilja de høyra kvedet mitt»

Ludvik var Herre i Laban amt, en kjempe med mot og makt,
hevet sitt sverd og svingte pisk mot alle i denne trakt.
Ludvik Laban kunne jo ei for det
at han kun fant vennlige med kaker og te.

Ludvik dro dristig på vikingferd og mente seg mektig mann,
ingen var formidabel helt og fremmelig frisk som han.
Ludvik Laban hadde jo ikke skyld
at han kun fant dannede i silke og tyll.

Ludvik steg opp på sin sorte hest og pranget i all sin prakt,
frådene drev og svetten rant om rytter og hest i takt.
Ludvik Laban sto der med sukk og stønn,
der var bare ydmyke med salmer og bønn.

Ludvik ble vill og han gikk berserk der blomster sto pent i rad,
kastet en hvit petunia og hylte et viking-kvad.
Ludvik Laban væpnet og klar til dåd,
men der var det frendefolk med velmente råd.

Men så en dag kom et barn til ham og ga ham en pen bukett:
- Den skal du få har mamma sagt, og mamma har alltid rett!
Ludvik Laban skjønte jo ingenting,
dette satte følelser og tanker i sving.

Slik gikk det for seg i Laban amt at selv i den minste grend
reiser en kjempe vidt omkring som syngende barne-venn!
Om du tviler på at det her har hendt
gir du bare blomst til en du aldri har kjent!

FREDDIE LANGRIND

Dette er ikke Ludvik Laban, men den som inspirerte til visa. Han bodde i Oslo, gikk daglige morgenturer i Slottsparken, da han var stokk-avhengig og trengte mosjonen, en eldre herre med hatt og frakk. Han stoppet gjerne opp og løftet vennlig på hatten til hastige Oslo-folk. En morgen kommer en ukjent dame bort til ham og gir ham blomster. Han stusset, men hun sa: - **Disse blomstene skal du få fordi du gir meg en så god start på dagen!** Her er han på hytta si på Gjengedalstøylen, Magnus Gjengedal, Magdelis oldefar!